ώσεὶ δι' αὐτὸν ὁ γάμος ἦτο τετελεσμένος. Ὁπόταν ἡ θύρα ἐκλείσθη, σιγὴ ἐπεκράτησε. Ὁ Ναντὰς καὶ ἡ Φλαβία παρετήρουν ἀλλήλους. Τῷ ἐφάνη ὡραία λίαν, μὲ τὸ ὠχρὸν καὶ ἀγέρωχον πρόσωπόν της, μὲ τοὺς μεγάλους φαιοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἀνυψωμένους. Ἴσως εἶχε κλαύσει τρεῖς ἡμέρας καθ' ἃς διέμεινε κεκλεισμένη ἐν τῷ δωματίῳ της· ἀλλ' ἡ ψυχρότης τῶν παρειῶν της κατέψυξε τὰ ἐαυτῆς δάκρυα. Ὡμίλησε πρώτη.

— Λοιπόν, κύριε, ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἐτελείωσε ;

— Μάλιστα, κυρία, ἀπεκρίνατο ξηρῶς ὁ Ναντάς.

Ἡ νέα ἐποιήσατο ἀκούσιον κίνημα περιφρονήσεως, περιβάλλουσα αὐτὸν διὰ τοῦ βλέμματός της, ὅπερ ἐζήτει ν' ἀνεύρῃ ἐν αὐτῷ τὴν ταπεινὴν καταγωγήν του.

— Ἔχει καλῶς, ὑπέλαβεν αὕτη. Ἐφοβούμην μήπως οὐδένα εὕρισκον νὰ ἐξαγοράσω οὕτω.

Ὁ Ναντὰς τότε ᾐσθάνθη πᾶσαν τὴν περιφρόνησιν δι' ἧς ἐκείνη κατεβάρυνεν αὐτόν, ἀλλ' ἀνύψωσε τὴν κεφαλήν. Ἂν ἔτρεμεν ἐνώπιον τοῦ πατρὸς δὲν ἐνόει νὰ κλίνῃ καὶ πρὸ τῆς κόρης, ἥτις ἦτο συνένοχος αὐτοῦ.

— Συγγνώμην, κυρία, εἶπεν ἠρέμα καὶ μετὰ πολλῆς τῆς εὐγενείας, νομίζω ὅτι ἀπατᾶσθε ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἥτις παρήγαγεν εἰς ὑμᾶς ἀμφοτέρους ὅ,τι καλεῖτε νῦν ἀγοραπωλησίαν. Ἐννοῶ ὅτι ἀπὸ σήμερον εἴμεθα ἴσοι...

— Ἀ ! ἀληθῶς, διέκοψεν ἡ Φλαβία μετὰ περιφρονητικοῦ μειδιάματος.

— Βεβαίως, καθ' ὅλα ἴσοι ... Ἔχετε ἀνάγκην ὀνόματος ὅπως καλύψετε σφάλμα, τὸ ὁποῖον δὲν τολμῶ νὰ κρίνω, καὶ σᾶς δίδω τὸ ἰδικόν μου. Ἐξ ἄλλου, καὶ ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην κεφαλαίων, κοινωνικῆς θέσεως, ὅπως ἐπιτύχω εἰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις, σεῖς δὲ μοὶ δίδετε τὰ κεφάλαια ταῦτα. Εἴμεθα ἀπὸ τοῦδε συνέταιροι μὲ ἴσας καταβολάς, καὶ ὀφείλομεν μόνον νὰ εὐχαριστήσωμεν ἀλλήλους διὰ τὴν ἀμοιβαίαν ταύτην ἐξυπηρέτησιν.

Ἐκείνη δὲν ἐμειδία πλέον· ἡ παρωργισμένη αὐτῆς ὑπερηφανία ἀνέλαμψεν ἐπὶ τοῦ μετώπου της, καὶ ὅμως δὲν ἀπεκρίνατο. Μετά τινα σιγὴν ὑπέλαβε :

— Γνωρίζετε τοὺς ὅρους μου ;

— Ὄχι, κυρία, εἶπεν ὁ Ναντὰς ἠρεμότατος, εἰπῆτε αὐτούς, ἐγὼ δ' ἐκ τῶν προτέρων σᾶς λέγω ὅτι θὰ τοὺς δεχθῶ.

Τότε αὕτη ὡμίλησε σαφῶς χωρὶς δισταγμὸν καὶ χωρὶς νὰ ἐρυθριάσῃ.

— Θὰ εἶσθε σύζυγός μου μόνον ψιλῷ ὀνόματι. Θὰ ζῶμεν τελείως κεχωρισμένοι. Θὰ ἐγκαταλείψετε πάντα ἐπ' ἐμοῦ δικαιώματα, ἐγὼ δὲ οὐδὲν καθῆκον πρὸς ὑμᾶς θὰ ἔχω.

Ἐν ἑκάστῃ φράσει, ὁ Ναντὰς κατένευε. Τοῦτο ἐπεθύμει· προσέθηκε δέ :

— Ἐὰν ἐνόμιζα ἑαυτὸν φιλόφρονα, θὰ ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ὅροι τοιοῦτοι μὲ καταθραύουσιν. Ἀλλ' ἂς ἀφίσωμεν φιλοφρονήματα ἀνούσια. Μετὰ χαρᾶς βλέπω ὅτι ἔχετε τὸ θάρρος τῶν ἀμοιβαίων ἡμῶν καταστάσεων. Εἰσερχώμεθα ἐν τῷ βίῳ δι' ἀτραποῦ ἄνευ ἀνθέων ... Ἓν μόνον ἐξ ὑμῶν ἀπαιτῶ, κυρία, νὰ μὴ καταχρασθῆτε τῆς ἐλευθερίας σας, ὥστε ν' ἀναγκασθῶ νὰ παρέμβω ἐγώ.

— Κύριε ! εἶπεν ἡ Φλαβία ἧς βεβαίως ἡ ὑπερηφανία ἐτρώθη.

Ἐκεῖνος τότε ἱκέτευεν αὐτὴν νὰ μὴ ὀργισθῇ. Ἡ θέσις των ἦτο λεπτή· ἔπρεπεν ἀμφότεροι νὰ ἀνεχθῶσιν ὑπαινιγμούς τινάς, διότι ἄνευ τούτου ἡ συνεννόησις καθίστατο ἀδύνατος. Δὲν ἐπέμεινε λοιπὸν πλειότερον. Ἡ δεσποινὶς Σὶν εἶχεν αὐτῷ διηγηθεῖ, ἐν δευτέρᾳ συνεντεύξει, τὰ κατὰ τὴν Φλαβίαν. Ὁ διαφθορεὺς αὐτῆς ἦτο εἷς ὀνόματι δὲ Φουδέτ, σύζυγος ἤδη μιᾶς τῶν ἐν τῷ μοναστηρίῳ προσφιλῶν τῆς κόρης. Ἕνα Μαῖον ἐκεῖνος ἔμενε παρ' αὐτοῖς, ἐν τῇ ἐξοχῇ, ἡ δὲ Φλαβία εἶχε εὑρεθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀνθρώπου τούτου, χωρὶς κἂν νὰ ἔχῃ συνείδησιν πῶς συνέβη τοῦτο. Ἡ δεσποινὶς Σὶν ἔλεγεν ὅτι ἦτο σχεδὸν βιασμός.

Ἀποτόμως ὁ Ναντὰς ἐποιήσατο κίνημα φιλικόν. Ὡς πάντες οἱ ἔχοντες συνείδησιν τῆς ἑαυτῶν ἰσχύος, ἐπεθύμει νὰ ᾖ ἀγαθός.

— Δὲν γνωριζομεν ἀλλήλους, κυρία, ἀνέκραξεν, ἀλλ' ἔχομεν ἄδικον νὰ αἰσθανώμεθα ἐκ πρώτης ὄψεως ἀποστροφήν... Ἴσως εἴμεθα πεπλασμένοι ὁ εἷς διὰ τὸν ἕτερον... Βλέπω ὅτι μὲ περιφρονεῖτε, καὶ τοῦτο διότι ἀγνοεῖτε τὴν ἱστορίαν μου.

Τότε ἐλάλησε πυρετωδῶς, ἀφηγήθη τὴν ἐν Μασσαλίᾳ φιλοδοξίαν του καὶ τὸν πόνον τῶν ἐπὶ δύο μῆνας ἀνωφελῶν ἀγώνων αὐτοῦ ἐν Παρισίοις. Εἶτα κατέδειξε τὸ μῖσός του κατὰ τῶν κοινωνικῶν θέσεων, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ κοινότεροι τῶν ἀνθρώπων κυλινδοῦνται. Τίς ἀνάγκη τί θὰ ἔλεγεν ὁ ὄχλος, ἀφ' οὗ τὸν ὄχλον αὐτὸν θὰ τὸν κατεπάτει !

Προέκειτο ν' ἀνυψωθῇ. Ἡ παντοδυναμία ἐκάλυπτε τὰ πάντα. Θαυμασίως περιεγραψε τὸν βίον, τὸν ὑψηλὸν αὐτοῦ βίον, ἐν τῷ μέλλοντι. Οὐδὲν πλέον ἐμπόδιον ἐφοβεῖτο, οὐδὲν ἰσχύος ἰσχυρότερον θὰ ἦτο ἰσχυρός, θὰ καθίστατο εὐτυχής.

— Μὴ νομίζετε ὅτι τὸ ποταπὸν συμφέρον μὲ ὤθησε, προσέθηκε. Δὲν πωλοῦμαι ἀντὶ τῶν χρημάτων σας. Τὰ χρήματά σας λαμβάνω μόνον ὡς μέσον δι' οὗ θὰ ἀνυψωθῶ .. Ὦ! ἂν ἐγνωρίζετε τί αἰσθάνομαι ἐν' ἐμοί, ἂν ἐγνωρίζετε τὰς φλογερὰς νύκτας, ἃς διῆλθον ἀναπλάττων τὸ αὐτὸ ὄνειρον, ὅπερ ἀκαταπαύστως ἡ πραγματικότης τῆς ἐπαύριον ἀφήρπαζε, τότε ἠθέλετε μὲ ἐνοήσει, τότε μεθ' ὑπερηφανίας ἠθέλετε στηριχθεῖ εἰς τὸν βραχίονα μου, λέγουσα καθ' ἑαυτὴν ὅτι μοὶ παρέχετε τὰ μέσα νὰ γείνω κάτι τι !

Ἐκείνη ἀκίνητος ἤκουεν αὐτοῦ. Τὸν νέον κατεβασάνιζε ζήτημα, ὅπερ ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν προσεπαθει νὰ λύσῃ, τὸ ἑξῆς : Εἶχε παρατηρήσει αὐτὸν ἐν τῷ παραθύρῳ του ἡ Φλαβία, ἀφ' οὗ τόσον ταχέως ἐδέχθη αὐτόν, ὅταν ἡ δεσποινὶς Σὶν προέφερε τὸ ὄνομά του ; Κατελήφθη ὑπὸ τῆς παραδόξου ἰδέας ὅτι ἡ νέα θὰ ἠγάπα αὐτὸν ρομαντικῶς, ἂν καὶ μετὰ περιφρονήσεως εἶχεν ἀπορρίψει τὰς προτάσεις τῆς παιδαγωγοῦ.

Ἐσίγησεν. Ἡ Φλαβία ἔμεινε ψυχρά. Εἶτα, ὡσεὶ μὴ εἶχεν αὐτῷ προτείνει τοὺς ὅρους της, ἐπανέλαβε ξηρῶς :

— Λοιπόν, θὰ εἶσθε σύζυγός μου ψιλῷ ὀνόματι, θὰ ζῶμεν κεχωρισμένοι, θὰ ἔχω ἐλευθερίαν ἀπόλυτον.

Ὁ Ναντὰς τότε ἔλαβε πάλιν τὸ φιλόφρον ὕφος του καὶ τὴν βραχεῖαν φωνὴν ἀνθρώπου διαπραγματευομένου.

— Εἶμαι σύμφωνος, κυρία.

Καὶ ἀπεσύρθη, δυσηρεστημένος ἐξ ἑαυτοῦ. Πῶς λοιπὸν ἔσχε τὴν ἄφρονα ἐπιθυμίαν νὰ προσπαθῇ νὰ καταπείσῃ τὴν γυναῖκα ταύτην ; Ἦτο αὕτη ὡραία λίαν, καλλίτερον νὰ μὴ ὑπῆρχεν οὐδὲν κοινὸν μεταξὺ αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐν τῷ βίῳ τὸν παρενοχλῇ.

[Ἕπεται συνέχεια]. Ι. Δ. Ζ.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης», μυθιστόρημα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δραχ. 2 [2.20)

«Κωμῳδίαι» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2.20]

«Ὁ Γονζάλβης Κορδούβιος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστόρημα . . Δρ. 1.50 [1.70]

«Ἄνθρωπος τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2.20]

«Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφερίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμ. 2] Δρ. 5 [550]

«Ἡ Ναξία Μαριάνθη» μυθιστόρημα πρωτότυπον..... Δρ. 1,30 (1,50)

«Περιοδεία τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας» μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν. ..... Δρ. 1,70 (2)

«Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου», μυθιστόρημα εἰς 6 τόμους ..... Δρ. 8 (9)

«Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηΐας» μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα ..... Δρ. 4 (4.50)

«Ἐξομολόγησις ἑνὸς Ἀββᾶ» μυθ. Δρ. 150 (160)

«Τυχαῖον Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου..... δρ. 1 (1,10)

«Τὰ Ὑπερῷα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre Zaccone..... δρ. 4 (4,20)

«Τὸ τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ» καὶ «Ἡ ἄνυμφος μήτηρ» (τόμοι 2. σελ. 750), μυθιστορία A. Matthey (Arthour Arnold) δρ. 3,50 (4)

«Τὸ φρούριον τοῦ Καρρόου» καὶ Τὸ «ἄνθος τῆς Ἀλόης» (τόμοι 2. σελ. 700) μυθιστορία Ι Φ. Σμίθ. δρ. 3.25 (3,75)

Ὁ «Ἀδικηθεὶς Ρογῆρος», μυθιστορία Ἰουλίου Μαρύ, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, δ. αχ. 3 (3,40)

«Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα — Ποιήσεις Σ. Ν. Βασιλειάδου 2 (2,20)

«Ἐλπινίκη» ἐθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου ..... δρ. 5 (5,30)

«Τὸ Τριακοσιόδραχμον Ἔπαθλον. Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου..... λεπ. 50 [60]

«Παλαιαὶ Ἁμαρτίαι» λυρικὴ συλλογή, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου.... Λεπτ. 60 [70]

«Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὀγκώδεις 3 Δρ. 6 (7)

«Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ», μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βίκτωρος Οὐγγώ, μετάφρασις Ι. Καρασσούσα τόμοι 2) ..... δρ. 4 (4,30)

Τυπογραφεῖον **Κορίννης**, *ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.*